

fremgangsmåde at begrænse forsikringens omfang ved som betingelse for erstatningsberettigelse at kræve, at lidelsen skal hidrøre fra arbejde i bestemte, i loven nærmere angivne virksomheder eller industrier. De erstatningsberettigende sygdomme, som — bortset fra kroniske infektionssygdomme opstået ved smitte under arbejde i sygehuse m. v. — alene er karakteriseret ved det stof eller den arbejdsproces, der har fremkaldt dem, vil herefter begrunde erstatningskrav *uden hensyn til*, om den syge har pådraget sig lidelsen ved arbejdet i *det ene eller det andet fag*.

Fortegnelsen over de sygdomsarter, der omfattes af loven, og de stoffer, der kan fremkalde erstatningsberettigende lidelser, er *udvidet*, fordi der er kommet nye stoffer frem ved produktionen, og fordi der er vundet klarhed over, at erhvervsygdomme kan opstå ved påvirkning af andre stoffer end de hidtil medtagne.

Forsikringen mod *hudsygdomme* var efter de hidtil gældende regler begrænset til alene at omfatte kroniske og kronisk recidiverende tilfælde. Nu henføres alle hudsygdomme, hvis årsag kan påvises at være en overfølsomhed over for et bestemt stof, som den forsikrede har været udsat for under arbejdet, under forsikringen uanset lidelsens varighed.

For at andre hudsygdomme med fornøden sikkerhed skal kunne henføres under forsikringen, kræves fortsat en længere tids observation og en lidelse af en vis alvorlighed, hvorfor der for disses vedkommende stilles som betingelse for at yde erstatning, at lidelsen er langvarig eller stadig tilbagevendende og inden for de sidste 12 måneder har medført i alt mindst 6 ugers arbejdsophør.

Ved § 1, stk. 2, bemyndiges socialministeren til efter indstilling fra direktoratet for ulykkesforsikringen og efter forhandling med ulykkesforsikringsrådet at foretage ændringer i erhvervsygdomsfortegnelsen, herunder at indføje nye erhvervsygdomsgrupper.

I lovens § 2 er indsat bestemmelser om arbejdsgivernes forsikringspligt, herunder en særlig regel angående erhvervsygdomme.